

Vergaderjaar 2000–2001

22 112

Ontwerprichtlijnen Europese Commissie

Nr. 169

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 11 oktober 2000

Overeenkomstig de bestaande afspraken heb ik de eer u hierbij negen fiches aan te bieden die werden opgesteld door de Werkgroep Beoordeling Nieuwe Commissievoorstellen (BNC):

1. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de evaluatie en beheersing van *omgevingslawaaï*
2. – Voorstel voor een verordening van de Raad houdende een *gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt*
 - Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1251/99 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, met het oog op de uitbreiding van de werkingssfeer tot de rijstsector.
3. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 97/24/EG betreffende bepaalde onderdelen of *eigenschappen van motorvoertuigen op twee of drie wielen*
4. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere *openingstelling van de postmarkt* in de Gemeenschap voor mededinging
5. Bevordering van duurzame ontwikkeling in de *niet energetische winningindustrie* van de EU
6. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de *toegang van het publiek tot milieu-informatie*
7. Groenboek *PVC en het milieu*
8. 1) Voorstel voor een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG (6^e BTW-richtlijn) met betrekking tot de regeling inzake de *belasting over de toegevoegde waarde* die van toepassing is op bepaalde *diensten die met elektronische middelen worden verricht*, en
2) Voorstel voor een verordening tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 218/92 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW)
9. Voorstel voor een Richtlijn van het EP en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 96/22/EGG van de Raad betreffende het *verbod op het gebruik*, in de veehouderij, van *bepaalde stoffen met hormonale*

werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van beta-antagonisten.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,
D. A. Benschop

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de evaluatie en beheersing van omgevingslawaaï

Datum Raadsdoc: 9 augustus 2000
nr. Raadsdocument: 10862/00, 2000/0194 (COD)
nr. Commissie-document: COM (2000)468 def.
Eerstverantwoordelijk Ministerie: VROM i.o.m. EZ, V&W, BZK

Behandelingstraject in Brussel:

Het voorstel wordt behandeld in de Raadswerkgroep Milieu en is geagendeerd voor de Milieuraad van 10 oktober aanstaande

Consequenties voor EG-begroting in Euro's (per jaar):

Gemiddeld 1,5 M€/jaar (dat is het plafond dat de Commissie aangeeft voor de jaren n+3 t/m n+5)

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel

De richtlijn beoogt het geluidbeleid in de EU te harmoniseren en te structureren. Daartoe zijn de volgende bepalingen opgenomen:

- harmonisatie van geluidmaten
- harmonisatie van reken- en meetmethoden
- verplichting tot het maken van geluidkaarten voor stedelijke gebieden en voor grote infrastructurele voorzieningen.
- verplichting tot het maken van actieplannen
- rapportage van de uitkomsten van de kartering aan de EEA
- de Commissie kan voorstellen doen voor een effectiever geluidbeleid met het oog op bestrijding van geluid aan de bron

De Commissie geeft aan dat normstelling voor omgevingsgeluid op EU niveau in deze fase niet is voorzien, maar laat de mogelijkheid open dit in een volgende fase wel te doen.

Rechtsbasis van het voorstel:

artikel 175, lid 1

Subsidiariteitstoets, proportionaliteit en deregulering:

Positief. De verplichtingen in het voorstel t.a.v. harmonisatie van geluidsmaten, reken- en meetmethoden vragen bij uitstek een Europese aanpak; de uitvoering wordt gelegd bij de competente autoriteiten binnen de lidstaten. Geluidhinder is een probleem dat vooral op het lokale niveau tot uiting komt. Dat betekent echter geenszins dat geluidbeleid uitsluitend een zaak is van het lokale bestuur. Aanpak van geluidsproblematiek vraagt een concrete aanpak op alle bestuurlijke niveaus. Op EU niveau gaat het daarbij om twee aspecten, namelijk de produkteisen (bijvoorbeeld aan voertuigen, banden, vliegtuigen etc.) en het aandrazen van methoden en instrumenten die noodzakelijk zijn voor een doeltreffend en doelmatig geluidbeleid. Deze richtlijn heeft vooral betrekking op het tweede aspect. De richtlijn verwijst ook naar het in de toekomst opstellen van streefwaarden voor omgevingsgeluid op EU niveau. Nederland acht die echter in strijd met het subsidiariteitsbeginsel.

Nederlandse belangen:

Nederland heeft een actieve rol gespeeld bij de voorbereiding van de richtlijn (o.m. in de werkgroepen die de Commissie adviseren over de verschillende aspecten van het geluidprobleem). Het is thans niet mogelijk om de toestand met betrekking tot omgevingsgeluid in verschillende Europese landen met elkaar te vergelijken vanwege verschillen in methodiek; in het verlengde daarvan is het niet goed mogelijk om maatregelen inzake geluidsbronnen met elkaar te vergelijken, b.v. inzake vliegtuig-

lawaai rond luchthavens. Dit gebrek aan basiskennis en aan vergelijkbare methoden belemmert ook het tot stand komen van een ambitieus programma van Europese maatregelen inzake geluidsbronnen zoals motorvoertuigen, banden, spoorwagens en vliegtuigen. Versterkte aanpak van die bronnen is noodzakelijk gezien de hardnekkigheid van de geluidshinder door verkeer en vervoer. Vanuit die achtergrond kan het voorstel worden verwelkomd. Vooruitlopend op de richtlijn is besloten in het nieuwe normenstelsel voor Schiphol gebruik te maken van de voorgestelde Europese dosismaten.

Het voorstel stelt wel een dilemma tussen een Europese en een strikt Nederlandse benadering. In veel Europese landen is het geluidbeleid slecht ontwikkeld en ontbreekt een beleidskader. In Nederland is het beleid een fase verder en richt de discussie zich op het vervangen van de huidige strakke wetgeving door meer beleidsvrijheid aan de gemeenten en provincies (behalve voor rijksobjecten). In dit voorstel worden daarentegen specifieke verplichtingen opgelegd voor het maken van geluidkaarten, actieplannen en rapportages. Tevens is in het voorstel voorzien dat er in een volgende fase Europese normen voor omgevingsgeluid kunnen komen. Met name ten opzichte van dat laatste zal de wenselijkheid bezien moeten worden vanuit de Nederlandse beleidsontwikkeling in het kader van MIG (Modernisering Instrumentarium Geluidhinder). Voorts zal de detaillering van de voorschriften niet verder moeten gaan dan noodzakelijk is voor een geharmoniseerde rapportage.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid cq decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG):

In het algemeen zal gezorgd moeten worden voor afstemming met de Wet geluidhinder en MIG. De Richtlijn zal moeten worden betrokken bij de nu ophanden zijnde wijziging van de Wet Geluidhinder/Wet Milieubeheer en de Luchtvaartwet. Het huidige voorstel lijkt voor Nederland beperkte consequenties te hebben, maar dat is momenteel nog niet duidelijk. Een en ander is afhankelijk van de in ontwikkeling zijnde MIG en de rapportageverplichtingen die voortvloeien uit de richtlijn.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

De besluitvormingsprocedure is gekwalificeerde meerderheid, met co-decisie voor het Europees Parlement.

- **Voorstel voor een verordening van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening van de rijstmarkt**
- **Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 1251/99 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen, met het oog op de uitbreiding van de werkingsfeer tot de rijstsector.**

Datum Commissiedocument: 14 juni 2000
nr. Raadsdocument: 9439/00
nr. Commissiedocument: COM(2000) 278 def.
Eerstverantwoordelijke ministerie: LNV i.o.m. BZ, FIN, OS, EZ

Behandelingstraject in Brussel:

Het voorstel is in de Landbouwwraad van 19 en 20 juni gepresenteerd alwaar in een later stadium ook besluitvorming zal plaatsvinden.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

	2002	2003	2004	2005	2006
uitgaven	- 16,6	- 19,3	- 25,6	31,8	- 38,0
ontvangsten	+ 36,5	+ 36,5	+ 36,5	+ 36,5	+ 36,5

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

De twee voorstellen omvatten de volgende hoofdelementen:

- opname van rijst in de hectare-steunregeling akkerbouwgewassen, onder gelijktijdige optrekking van het steunbedrag per hectare;
- het instellen van basisarealen, regioplannen e.d. conform de bestaande steunregeling;
- afschaffen van de interventieprijs en dus van de interventieopslag;
- door het wegvallen van de interventieprijs vervalt tevens een deel van de uitgaven aan exportrestituties en derhalve ook de WTO-limieten voor gesubsidieerde export;
- omdat er geen interventieprijs meer is vervalt ook de daaraan gekoppelde invoerplafondprijs. Dit is een in GATT-kader overeengekomen maximumprijs voor in de EU ingevoerde rijst: 188% van de interventieprijs voor japonica en 180% van de interventieprijs voor indica. In de praktijk betekent dit een lager recht voor hoger geprijsde rijst, terwijl het bij de normale «ad valorem»-regeling juist omgekeerd is. Het op dit moment betaalde invoerrecht (in Euro per ton) ligt onder het vaste invoerrecht (in Euro per ton) dat wegens het vervallen van de invoerplafondprijs zou gaan gelden.
- aan de invoerkant zouden de vaste invoertarieven (in GATT-kader tot stand gekomen tarieven die in principe voor alle derde landen gelden voorzover geen preferentiële akkoorden van toepassing zijn) weer moeten worden toegepast, omdat de maximum invoerprijs (door het wegvallen van de invoerplafondprijs) niet meer van toepassing is. In het voorstel heeft de Commissie een berekening gemaakt waarin ze aangeeft wat de nieuwe tarieven dan zouden worden. Deze verschillen per land van oorsprong en per soort rijst. Voor bijvoorbeeld Basmati (uit India en Pakistan) is het vaste tarief 264 EUR/ton (invoerrecht is nu 0) en voor bruine rijst uit de ACS is het vaste tarief 88 EUR/ton (invoerrecht is nu 70 EUR/ton). In dit kader wil de Commissie met de gedupeerde landen gaan onderhandelen over compenserende maatregelen;
- er gaat, evenals voor andere akkerbouwgewassen, een braakverplichting van 10% gelden.
- De doelstelling van het voorstel is het terugdringen van de overproductie en het in evenwicht brengen van de markt.

Achtergrond

De huidige marktordening voor rijst beschikt over de volgende instrumenten:

- een interventieprijs en interventieopslag;
- een stelsel van steunbedragen per hectare, gedifferentieerd naar lidstaat en daarbinnen naar regio, met nationale basisarealen en een korting op het steunbedrag bij overschrijding;
- een regeling voor het handelsverkeer met 3e landen bestaande uit invoerrechten en uitvoerrestituties. Voor wat betreft de invoerrechten geldt een maximale invoerprijs die geldt
 - 1) voor landen waarmee geen bilaterale preferentiële handelsovereenkomst gesloten is en
 - 2) voor de import boven de quota's die in het kader van preferentiële handelsovereenkomsten tegen een lager tarief geïmporteerd mogen worden);
- Het huidige budget voor de GMO rijst bedraagt 203 M per jaar.

In verband met een toenemend verlies aan concurrentiekracht op de wereldmarkt, een oplopende interventievoorraad en steeds strengere restricties voor uitvoerrestituties in WTO-verband, is in 1995 een eerste hervorming doorgevoerd. De interventieprijs is in drie stappen verlaagd, de standaardkwaliteitseisen zijn aangescherpt en er is een systeem van hectaretoeslagen ingevoerd.

De rijstsector (Italië, Spanje, Griekenland, Frankrijk en Portugal) kampt echter nog steeds met overproductie en met een productie van vooral Japonica-rijst (rondkorrelig) terwijl in Noordwest-Europa vnl. Indica-rijst (langkorrelig) wordt geconsumeerd. Door relatief lage wereldmarktprijzen en een beperkter exportvolume met restituties in WTO-kader wordt nog steeds een ruim beroep gedaan op de interventieopslag. De invoer van Indica-rijst is voorts ten gevolge van een sterke uitbreiding van preferentiële regelingen gestegen. Producenten in de EU zijn weliswaar voor een deel omgeschakeld naar Indicarijst, maar de vraag ernaar is achtergebleven, aangezien de kwaliteit van deze rijst achterblijft bij die uit derde landen.

Rechtsbasis van beide voorstellen:

Artikelen 36 en 37 EG Verdrag

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Subsidiariteit en deregulering: overwegend positief; de EG heeft exclusieve bevoegdheid marktordeningmaatregelen te treffen in de akkerbouwsector, waaronder rijst valt. De voorgestelde maatregel leidt niet tot overregulering.

Nederlandse belangen:

Het Nederlandse belang bij dit voorstel ligt met name bij de effecten die het heeft voor de invoer van rijst uit derde landen en voor het kostenverhogende effect hiervan voor de rijstverwerkende industrie. Dit zou mogelijk tot prijsverhoging voor de consument leiden. Nu de Commissie in haar voorstel de interventieprijs afschaft, verdwijnt ook de automatische koppeling van de maximumprijs aan de interventieprijs. Voor de invoer in de EU zullen dus weer vaste tarieven moeten worden ingesteld.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

De Regeling EG steunverlening akkerbouwgewassen zal moeten worden aangepast.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Beide raadplegingsprocedure

Titel:

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 97/24/EG betreffende bepaalde onderdelen of eigenschappen van motorvoertuigen op twee of drie wielen

<i>Datum Raadsdocument:</i>	28 juni 2000
<i>Nr. Raadsdocument:</i>	9 871/00
<i>Nr. Commissie-document:</i>	2000/0136
<i>Eerstverantwoordelijk Ministerie:</i>	VROM i.o.m. V&W (RDW)

Behandelingstraject in Brussel:

Het voorstel wordt waarschijnlijk behandeld in de Raadswerkgroep Industrie

Consequenties voor EG-begroting in Euro's (per jaar):

Geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel

In het voorstel worden de uitstootnormen voor wat betreft koolmonoxide (CO), koolwaterstoffen (HC) en stikstofoxiden (NOx) voor motorfietsen verscherpt. Nieuwe maatregelen worden voor nieuwe voertuigtypes vanaf 1 januari 2003 en voor alle nieuwe voertuigen vanaf 2004 van kracht. Op 1 januari 2006 moet een tweede fase van maatregelen van kracht zijn (o.a. beperking NOx-uitstoot als gevolg van het verplichten van toepassing van de best beschikbare technologie). Door de diverse technische oplossingen die mogelijk zijn om deze grenswaarden te bereiken, volstaat het één reeks grenswaarden vast te stellen en zal het verschil tussen twee viertaktmotoren zoals dat in de huidige richtlijn wordt gemaakt, vervallen. Doel van het voorstel is de emissie-eisen van motorfietsen aan te scherpen om ertoe bij te dragen dat in 2010 de luchtkwaliteitsdoelstellingen en nationale uitstootnormen worden bereikt. Met de maatregelen worden prestatienormen vastgelegd waarbij de fabrikanten de vrijheid wordt gelaten producten zo te ontwerpen dat zij aan deze normen voldoen. Deze aanpak geniet de volledige steun van de marktdeelnemers. Met de voorgestelde nieuwe grenswaarden, die vanaf het jaar 2003 moeten worden toegepast, worden verlagingen ten opzichte van de uitstootnormen van 1999 bereikt van:

1. 60% voor koolwaterstoffen en voor koolmonoxide voor viertaktmotoren
2. 70% voor koolwaterstoffen en 30% voor koolmonoxide voor tweetaktmotoren

Rechtsbasis van het voorstel:

Artikel 95. Het gaat om harmonisatie van technische voorschriften.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief. De verplichtingen in het voorstel vragen bij uitstek een Europese aanpak. De voorgestelde maatregelen vloeien voort uit artikel 5 van richtlijn 97/24/EG waarin de verplichting voor de Commissie ligt om binnen 24 maanden een nieuw voorstel te doen voor de aanscherping van de grenswaarden. Voorts past het voorstel binnen de brede strategie van de Gemeenschap die uit het Auto-olie II programma voortvloeit. Deze strategie is er op gericht de luchtkwaliteitsdoelstellingen van de Gemeenschap op kostendoelmatige wijze te bereiken voor de gehele Gemeenschap.

Nederlandse belangen:

Nederland staat positief ten opzichte van het voorstel. Nederland heeft

een belangrijke inbreng gehad bij de voorbereiding van het concept. Absoluut gezien is het aandeel van motorfietsen in de totale verkeersmissies gering. Politiek staan de motorfietsen echter in Nederland ook van tijd tot tijd onder druk voor wat betreft de lokale emissie koolwaterstoffen en hinder in toeristische gebieden.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid cq decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

Ter implementatie van de richtlijn zullen het Besluit typekeuring motorrijtuigen luchtverontreiniging en de Regeling keuringsvoorschriften motorrijtuigen luchtverontreiniging moeten worden aangepast.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

De besluitvormingsprocedure is gekwalificeerde meerderheid, met co-decisie voor het Europees Parlement.

Titel:

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 97/67/EG met betrekking tot de verdere openstelling van de postmarkt in de Gemeenschap voor mededinging

Datum stuk: 30 mei 2000

Nummer Raadsdocument:

Nummer Commissiedocument: COM (2000) 319

Eerstverantwoordelijke ministerie: V&W i.o.m. EZ

Behandelingstraject in Brussel:

Raadswerkgroep Post en de Telecomraad

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Verdere opening van de EU postmarkt, o.a. door het brievenmonopolie te verlagen naar 50 gram en liberalisering van de uitgaande grensoverschrijdende post.

Rechtsbasis van het voorstel:

Artt. 47–2, 55 en 95

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief. Subsidiariteit: de liberalisering moet op EU niveau worden geregeld om een level playing field in Europa te creëren. Proportionaliteit: Het voorstel laat genoeg ruimte aan de Lidstaten voor nadere invulling, in die zin dat verdergaande liberalisering is toegestaan.

Nederlandse belangen:

Nederland is voor meer concurrentie op de postmarkt, zodat er lagere prijzen en/of betere kwaliteit van postdiensten wordt gestimuleerd. Nederland wil graag het marktsegment direct mail volledig geliberaliseerd zien. Voorts wil Nederland een duidelijke einddatum voor volledige liberalisering van de postmarkt (dwz het opheffen van de monopolies van de nationale postbedrijven). Ten derde is NL voorstander van een lagere monopoliegrens van brieven, zoals de Commissie al voorstelt. Daarnaast geeft een open markt meer mogelijkheden voor expansie van TPG, een zeer sterke speler in dit krachtenveld.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

Wanneer het voorstel in zijn huidige vorm wordt aangenomen, dient waarschijnlijk alleen de grens van het brievenmonopolie in de lagere regelgeving van de Postwet te worden aangepast. Sinds juni 2000 ligt die grens op 100 gram en zou naar 50 gram moeten.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Codecisie

– **Bevordering van duurzame ontwikkeling in de niet energetische winningindustrie van de EU**

<i>Datum Raadsdocument:</i>	8 mei 2000
<i>nr. Raadsdocument:</i>	8 303/00
<i>nr. Commissiedocument:</i>	Com(2000) 265 def
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	V&W i.o.m. EZ, VROM

Behandelingstraject in Brussel:

Het onderwerp komt aan de orde in de Industrieraad. Voorts bespreking in diverse Europese overlegorganen zoals het «Permanent orgaan voor de veiligheid en de gezondheidsvoorwaarden in steenkolenmijnen en overige winningsindustrieën», de *Raw materials supply group*, Eurothen en Eurogeosurveys.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

In principe geen. Wel worden diverse suggesties voor onderzoek gedaan binnen bestaande EU-programma's, welke uit de communautaire begroting gefinancierd moeten worden.

Korte inhoud en doelstelling:

Doel van deze mededeling is het bevorderen van duurzame ontwikkeling in de niet-energetische winningsindustrie. Anders gezegd: het gaat om het beperken van de milieugevolgen van de winning van zand, grind, erts en etc., onder voorwaarde dat voldaan wordt aan de behoefte aan deze grondstoffen en dat de concurrentiekracht van de betrokken bedrijven gehandhaafd blijft. De ontwikkeling van indicatoren inzake milieukwesties is één van de initiatieven waar een belangrijke vooruitgang mee geboekt kan worden. Met deze indicatoren kan een evaluatie van de milieuprestaties worden gemaakt. Voorbeelden van geschikte indicatoren zijn wellicht: het gebruik van energie en grondstoffen, de emissies in lucht en het water en het gebruik van land. Lidstaten, industrie en andere belanghebbenden worden uitgenodigd om actief deel te nemen aan het tot stand brengen van een kader voor een betere dialoog die moet leiden tot herkenbare doelstellingen, een tijdschema voor het bereiken daarvan en concrete acties. Voorgesteld wordt kennis op dit gebied uit te wisselen en samen te werken bij het ontwikkelen van kennis. (Mede) aanleiding vormden de cyanidelozing in de Tirza rivier na de dambreuk bij een goudmijn (Roemenië, 1999) en een vergelijkbaar geval in Spanje (Anzalcollar, 1998).

Rechtsbasis van het voorstel

Art 6 EG verdrag (eisen milieubescherming integreren in EU beleid)

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief: Het voorstel richt zich niet op nieuwe wetgeving. Communautair optreden is wenselijk om te zorgen dat voor de verwerkende industrie de bestaande concurrentieverhoudingen niet verstoord worden door in Europa divergerend beleid, en om het milieu-aspect beter te integreren in deze sector. De voorgestelde middelen (versterking van de dialoog, uitwisseling van kennis en «*best practices*») zijn hiertoe geschikt. De EU is het juiste niveau om dit internationaal te realiseren, mede met het oog op de doorwerking naar kandidaat-lidstaten. De Europese Raad heeft de Raad – in zijn verschillende samenstellingen – belast met het uitwerken van brede integratiestrategieën voor juni 2001. Deze mededeling vormt een onderdeel van de integratiestrategie van de Industrieraad.

Nederlandse belangen:

Communautair optreden is gunstig voor het bevorderen van het «*level playing field*» en kan ook leiden tot verbetering van de milieusituatie in omringende landen, waarvan Nederland (in het verleden) nadelige effecten ondervonden heeft. Kennis van milieu-aspecten (voorkomen nadelige effecten, positieve effecten genereren) is ook van belang voor ons land. In ons land gaat het praktisch alleen om de winning van zand, klei en grind. Ook Nederland zal streven naar verdere verbeteringen van milieu-aspecten in het ketenbeheer. Nederland is overigens relatief ver gevorderd met de integratie van milieu-aspecten bij de winning van zand, klei en grind. Deze kennis zou kunnen worden overgedragen aan andere landen waar dat mogelijk is.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG):
geen.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:
n.v.t.

Titel:

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie

Datum Raadsdocument:

3 juli 2000

nr. Raadsdocument:

10 004/00, 2000/0169 (COD)

nr. Commissiedocument:

COM(2000) 402 def.

Eerstverantwoordelijke ministerie:

VROM in nauw overleg met AZ en BZK.

Behandelingstraject in Brussel:

Het richtlijnvoorstel zal vanaf 4 september worden behandeld in de Raads-werkgroep Milieu.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Het voorstel is opgesteld overeenkomstig artikel 8 van de huidige richtlijn inzake de vrije toegang tot milieu-informatie (90/313/EEG), volgens welk artikel de Commissie wordt verzocht herzieningsvoorstellen in te dienen die zij eventueel passend acht op basis van opgedane ervaring. De doelstelling van de herziening van richtlijn 90/313/EEG strekt tot:

- het verhelpen van de tekortkomingen die bij de praktische toepassing ervan aan het licht zijn gekomen. De Commissie heeft zich hierbij gebaseerd op haar verslag aan de Raad en het Europees Parlement van 29 juni 2000 (COM (2000) 400) betreffende de ervaring opgedaan bij de tenuitvoerlegging van richtlijn 90/313/EEG. Dit verslag bevat onder meer de informatie die de Lidstaten overeenkomstig artikel 8 van richtlijn 90/313/EEG bij de Commissie hebben aangeleverd. Zo blijkt onder meer uit dit verslag dat een te beperkte interpretatie van de zinsnede «die verantwoordelijkheid dragen op milieugebied» uit de definitie van overheidsinstanties er toe heeft geleid dat bepaalde lichamen zijn uitgesloten van de werkingssfeer van de richtlijn vanwege het feit dat zij geen verantwoordelijkheid droegen op milieugebied, maar veeleer op gebieden als vervoer of energie.
- aanpassing van de richtlijn aan de bepalingen van het Verdrag van Aarhus van 25 juni 1998 inzake toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter in milieu-aangelegenheden met het oog op ratificatie van het Verdrag door de Gemeenschap. De Gemeenschap is (naast alle Lidstaten) ondertekenaar van het Verdrag en kan het Verdrag pas ratificeren wanneer de betrokken communautaire regelgeving en haar interne regels betreffende handelingen en besluiten van de instellingen in lijn zijn gebracht met de verdragsbepalingen.
- aanpassing van de richtlijn aan de ontwikkelingen op het gebied van de informatie-technologie. Er wordt door overheden steeds vaker gebruik gemaakt van elektronische media om informatie op te slaan en te verspreiden. In het richtlijnvoorstel wordt sterk aangedrongen om meer gebruik te maken van de informatietechnologie. Vanwege de vele voorgestelde wijzigingen wordt uit oogpunt van transparantie voorgesteld om richtlijn 90/313/EEG te vervangen in plaats van te wijzigen.

De belangrijkste aanpassingen betreffen onder meer uitgebreidere definities van «milieu-informatie» en van «overheidsinstanties», een meer uitgewerkte bepaling met betrekking tot de vorm waarin informatie beschikbaar dient te worden gesteld, kortere termijnen waarbinnen de informatie verschaft dient te worden, beperking van het aantal uitzonderingsgronden op basis waarvan een verzoek om milieu-informatie geweigerd kan worden, een meer beperkend karakter van deze gronden waarbij

informatie over emissies uitdrukkelijk niet is uitgezonderd, meer eisen aan de actieve verschaffing van milieu-informatie en uitgebreidere eisen aan de toegang tot de rechter.

Rechtsbasis van het voorstel:

Artikel 175 (1) EG-Verdrag (co-decisieprocedure).

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Het op dezelfde wijze toepassen van minimumvoorwaarden aan de uitoefening van het recht op toegang tot milieu-informatie draagt bij aan de verwezenlijking van de milieudoelstellingen van het verdrag: een verbetering van de bescherming en de kwaliteit van het milieu. Een aangescherpte richtlijn op dit gebied draagt hier verder aan bij en maakt deel uit van het ratificatieproces van het Verdrag van Aarhus. De subsidiariteitstoets is positief. Ten aanzien van de proportionaliteit verschaft de bestaande richtlijn de Commissie nadrukkelijk de mogelijkheid om herzieningsvoorstellen in te dienen. Het voorstel geeft een algemeen kader waarbij de uitwerking van praktische regelingen aan de Lidstaten wordt overgelaten.

Nederlandse belangen:

Nederland staat overwegend positief tegenover de herziening van de milieu-informatierichtlijn. Nederland hecht groot belang aan een ruime toegang voor het publiek binnen de Europese Unie tot milieu-informatie op dezelfde basisvoorwaarden. Dit geldt zowel voor de toegang tot documenten op nationaal als op communautair niveau. Uit oogpunt van ratificatie van het Verdrag van Aarhus door de Gemeenschap en oplossing van gesignaleerde tekortkomingen is een herziening van de bestaande richtlijn wenselijk.

Het gegeven dat de gewijzigde richtlijn tot méér verplicht dan het verdrag van Aarhus op het punt van de vertrouwelijkheid van bedrijfsgegevens verdient nadere beschikking. De inhoud van dit richtlijnvoorstel en de verwante ontwerp-verordening inzake de toegang tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (COM 2000(030)), die ook ziet op publieke toegang tot documenten, verschilt op een aantal punten. Enerzijds lijkt het erop dat de lidstaten als gevolg van dit voorstel minder beperkingen mogen opleggen aan de openbaarheid van milieu-informatie in vergelijking met richtlijn 90/313. Anderzijds worden de documenten van genoemde instellingen juist minder toegankelijk als gevolg van de ontwerp-verordening inzake toegang tot documenten van de instellingen (hier is reeds door BZ een fiche over opgesteld). Dit terwijl het Verdrag van Aarhus een beweging naar méér openbaarheid zou moeten laten zien. Verder is het de vraag wat de verhouding is met openbaarheidsbepalingen in andere milieurichtlijnen. Dit probleem doet zich met name bij de weigeringsgronden voor. Tot slot kent de richtlijndefinitie een zeer ruime definitie van overheidsinstantie, waarbij de term «onder toezicht van» leidt tot een onbegrensdeheid van rechtspersonen. «Aarhus» spreekt van «under control of», in de Nederlandse instructie voor de Raadswerkgroep Milieu in Brussel is dan ook de formule «onder verantwoordelijkheid van» voorgesteld. Onduidelijk is hoe het voorstel zich m.b.t. geheimhouding verhoudt tot verordening 322/97 betreffende de communautaire statistiek, alsmede nationale regelingen inzake de statistische geheimhouding. Evenzeer dient de verhouding tot het auteursrecht nog nader te worden bezien.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

In Nederland is de toegang tot milieu-informatie hoofdzakelijk geregeld in de Wet openbaarheid van bestuur (Wob) en de Wet milieubeheer (Wm). Het voorstel zal tot een aantal aanpassingen in de Wob leiden. Groten-

deels zijn deze aanpassingen sowieso reeds noodzakelijk aangezien Nederland zich in het proces van ratificatie van het Verdrag van Aarhus bevindt. Het richtlijnvoorstel vormt de omzetting in EU-regelgeving van het Verdrag van Aarhus. Na een eerste beoordeling leidt het voorstel, indien het in deze vorm aangenomen wordt, in ieder geval tot aanpassingen van de definitie van «milieu-informatie», zoals neergelegd in de Wob (conform «Aarhus»). Een ander punt is dat de richtlijn termijnen stelt voor de verstrekking van documenten. De Wob kent geen verstrekkingstermijnen, maar beslistermijnen. Mogelijk zal dit tot aanpassing van de Wob moeten leiden (conform «Aarhus»). Het is de vraag of de definitie van «overheidsinstantie» goed is over te nemen in de Wob. De Wob gaat uit van de Algemene wet bestuursrechtterm bestuursorganen. Het richtlijnvoorstel kent een zeer ruime definitie van overheidsinstantie, waarbij de term «onder toezicht van» (artikel 2, tweede lid, onder b) leidt tot een onbegrensdeheid van rechtspersonen. Het tweede lid, onder c, spreekt zelfs over «diensten van algemeen economisch belang», wat nog ruimer is dan onderdeel b. Bedrijven als de KLM en de NS en energiebedrijven zouden bijvoorbeeld onder deze definitie vallen, terwijl zij buiten de reikwijdte van de Wob vallen. «Aarhus spreekt van «under control of», in de Nederlandse instructie voor de Raadswerkgroep Milieu in Brussel is dan ook de formule «onder verantwoordelijkheid van» voorgesteld. Voorts verschilt het regime van de weigeringsgronden van het voorstel van die van het in Nederland gehanteerde systeem. Het richtlijnvoorstel maakt in tegenstelling tot de Nederlandse situatie geen onderscheid tussen zgn. «relatieve» en «absolute» weigeringsgronden. In geval er sprake is van een absolute weigeringsgrond blijft het verstrekken van informatie achterwege. Er vindt hierbij, anders dan bij relatieve weigeringsgronden, geen belangenafweging plaats. Indien het richtlijnvoorstel in deze vorm wordt aangenomen zal het consequenties hebben voor de Nederlandse situatie. Emissiegegevens kunnen ingevolge art 4, tweede lid, onder d, niet onderworpen worden aan een weigering. Dit betekent dat bij overdracht van emissiegegevens ook de informatie meegegeven worden. waaruit rechtstreeks en aantoonbaar bedrijfsvertrouwelijke gegevens kunnen worden herleid. Dit punt vergt nadere aandacht. De richtlijn richt zich op het verschaffen van milieu-informatie door overheidsinstanties in algemene zin en heeft derhalve consequenties voor zowel de centrale als de decentrale overheden.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:
Co-decisie procedure is van toepassing.

Groenboek PVC en het milieu

<i>Datum Raadsdoc:</i>	9 augustus 2000
<i>nr. Raadsdocument:</i>	10861/00
<i>nr. Commissiedocument:</i>	COM (2000) 469 definitief
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	VROM i.o.m. EZ

Behandelingstraject in Brussel:

Raadswerkgroep Milieu en agendering Milieuraad 10 oktober 2000
(presentatie)

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

—

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel

In het voorstel voor een richtlijn betreffende afgedankte voertuigen is destijds aangekondigd «dat de Commissie de gegevens betreffende de milieu-aspecten van de aanwezigheid van PVC in afvalstromen zal onderzoeken; dat de Commissie in het licht van deze gegevens haar beleid inzake de aanwezigheid van PVC in afvalstromen opnieuw zal bezien en voorstellen zal indienen om de problemen aan te pakken die zich in dit verband kunnen voordoen» (COM(97)358 def.). Met het onderhavige groenboek komt de Commissie deze belofte na.

In het Groenboek «PVC en het milieu» geeft de Commissie de onderbouwing van een geïntegreerde aanpak van de milieugevolgen van PVC. Naast een analyse en beoordeling van de milieuproblemen die aan PVC gekoppeld zijn, wordt een aantal opties voor maatregelen gepresenteerd. Het groenboek is bedoeld om reacties te verkrijgen op de voorgestelde maatregelen. PVC staat al tien jaar in de belangstelling van milieu-organisaties. In verschillende lidstaten zijn maatregelen genomen om de milieu-impact van PVC te verminderen. Een gezamenlijke aanpak op communautair niveau versterkt de interne markt. Het groenboek toont aan dat PVC vooral in de afvalfase en vanwege bepaalde additieven een probleem voor het milieu kan zijn. Deze analyse komt overeen met de Nederlandse beoordeling van PVC en het milieu.

Rechtsbasis van het voorstel:

Nog niet van toepassing

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

Positief in algemene zin. Het EG-verdrag biedt in titel XIX voldoende grond voor bevoegdheidstoekenning voor de na te streven doelstelling. De PVC-industrie werkt wereldwijd; maatregelen kunnen vaak gemakkelijker op EU niveau genomen worden dan op het niveau van de afzonderlijke lidstaten.

Een geïntegreerde aanpak garandeert tevens de goede werking van de interne markt.

Nederlandse belangen:

Analyse en voorstellen van maatregelen komen in grote lijnen overeen met het Nederlandse beleid, zoals vastgelegd in het Beleidsstandpunt PVC van oktober 1997.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG):

niet van toepassing

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

In dit stadium nog niet van toepassing

Titel:

- 1. Voorstel voor een richtlijn tot wijziging van Richtlijn 77/388/EEG (6e BTW-richtlijn) met betrekking tot de regeling inzake de belasting over de toegevoegde waarde die van toepassing is op bepaalde diensten die met elektronische middelen worden verricht, en**
- 2. Voorstel voor een verordening tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 218/92 betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de indirecte belastingen (BTW)**

Datum Raadsdocument:

7 juni 2000

nr. Raadsdocument:

2000/0147 (COD) en 2000/0148 (CNS)

nr. Commissiedocument:

COM(2000)349 definitief

Eerstverantwoordelijke ministerie:

FIN i.o.m. EZ, V&W

Behandelingstraject in Brussel:

Technische voorbereiding in de Raadswerkgroep Belastingvraagstukken; besluitvorming in de Ecofin Raad

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):

n.v.t.

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

1. Het voorstel tot wijziging van de 6e BTW-richtlijn zal tot gevolg hebben dat elektronisch verrichte diensten in de Gemeenschap met BTW worden belast wanneer zij worden geleverd voor gebruik (aan een gebruiker) binnen de Gemeenschap en dat deze diensten niet worden belast wanneer zij door een binnen de Gemeenschap gevestigde ondernemer worden geleverd voor gebruik (aan een gebruiker) buiten de Gemeenschap.
2. Het voorstel tot wijziging van de Verordening (EEG) nr. 218/92 verruimt de mogelijkheid om de geldigheid van een BTW-identificatienummer te verifiëren tot ondernemers die elektronische diensten verrichten (langs elektronische weg).

Rechtsbasis van het voorstel:

1. Art. 93 EG-Verdrag;
2. Art. 95 EG-Verdrag.

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:

n.v.t.

Nederlandse belangen:

Het voorstel maakt een einde aan een situatie waarin aanbieders van elektronische diensten van buiten de Gemeenschap worden bevoordeeld boven aanbieders van dergelijke diensten die in de Gemeenschap zijn gevestigd, doordat diensten voor gebruik (aan gebruikers) binnen de Gemeenschap na inwerkingtreding van de wijziging (altijd) met BTW zullen worden belast en diensten voor gebruik buiten de Gemeenschap (altijd) van BTW zullen zijn vrijgesteld, terwijl op dit moment die diensten alleen zijn vrijgesteld indien de aanbieder van die diensten buiten de Gemeenschap is gevestigd.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)

De implementatie van de Richtlijn zal plaatsvinden via een wijziging van de Wet op de omzetbelasting 1968.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:

Met betrekking tot het richtlijnvoorstel dient het Europees Parlement te worden geraadpleegd. Bij de besluitvorming over het voorstel voor een verordening is de procedure van art. 251 van het EG-Verdrag (co-decisieprocedure) van toepassing.

Titel:

Voorstel voor een Richtlijn van het EP en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 96/22/EGG van de Raad betreffende het verbod op het gebruik, in de veehouderij, van bepaalde stoffen met hormonale werking en van bepaalde stoffen met thyreostatische werking, alsmede van beta-antagonisten

<i>Datum Raadsdoc:</i>	4 juli 2000
<i>Nr Raadsdocument:</i>	10 060/00
<i>Nr. Commissiedocument:</i>	COM(2000) 320 def.
<i>Eerstverantwoordelijke ministerie:</i>	LNV i.o.m. VWS, EZ, BZ

Behandelingstraject in Brussel:

Het Franse voorzitterschap is van plan dit voorstel in december 2000 in de Landbouwrap te bespreken. Op 4 september 2000 is het voor het eerst door een Raadswerkgroep behandeld.

Consequenties voor EG-begroting in EURO (per jaar):
geen

Korte inhoud en doelstelling van het voorstel:

Het voorstel houdt in:

- een definitief verbod op het gebruik van het hormoon estradiol en esterachtige derivaten daarvan bij landbouwhuisdieren, alleen toediening voor therapeutische doeleinden aan andere dan landbouwhuisdieren is toegestaan;
- voorlopige handhaving van het verbod op 5 andere hormonen (testosteron, progesteron, trenbolonacetaat, zeranol en melengestrolacetaat) totdat volledige wetenschappelijke gegevens over de effecten ervan op de volksgezondheid beschikbaar zijn. Het gebruik van sommige van deze stoffen mag, onder voorwaarden (o.a. wachttermijn), wel worden toegestaan voor therapeutische doeleinden of voor zoötechnische behandeling (b.v. om gelijktijdige bevruchting van meerdere dieren mogelijk te maken).

Ten opzichte van de huidige situatie heeft dit voorstel gevolgen voor de invoer uit derde landen waar estradiol en esterachtige derivaten daarvan voor therapeutische of zoötechnische doeleinden legaal aan landbouwhuisdieren worden toegediend. Dat wil zeggen dat vanuit die landen geen rundvlees meer geïmporteerd zal kunnen worden, tenzij die landen kunnen aantonen dat ze een gescheiden systeem hebben voor hormoonvrije en niet-hormoonvrije producten.

De maatregelen worden door middel van wijziging van Richtlijn 96/22/EG doorgevoerd. De huidige Richtlijn verplicht lidstaten het toedienen van hormonale stoffen met oestrogene, androgene of gestagene (dwz spiermassa-vergroterende) werking aan landbouwhuisdieren te verbieden, tenzij voor therapeutische of zoötechnische doeleinden. Bovendien verbiedt de RL de invoer uit derde landen van landbouwhuisdieren of aquacultuurdieren waaraan hormonale stoffen zijn toegediend, behalve als ze zijn toegediend voor therapeutische of zoötechnische doeleinden.

Overigens stelt de Commissie ook voor om in het vervolg van het verbieden van gebruik van bepaalde hormonen een uitvoeringsbevoegdheid van de Commissie te maken, d.w.z. via het Permanent Veterinair Comité (regelgevende procedure).

Achtergrond

N.a.v. de uitkomst in februari 1998 van de WTO-geschilprocedure die

door de VS en Canada was aangespannen (tegen het verbod van de EG op de zes genoemde stoffen op grond van RL 96/22/EG), nl. dat de EU onvoldoende wetenschappelijke argumenten had om de invoer van hormoonvlees te verbieden, heeft de Commissie besloten alsnog te trachten die argumenten boven tafel te krijgen door middel van een risico-evaluatie voor deze stoffen.

In april 1999 heeft het Wetenschappelijk Comité voor veterinaire maatregelen in verband met de volksgezondheid (WCVMV) een advies uitgebracht over de potentiële risico's van hormoonresiduen in rundvlees voor de volksgezondheid. De belangrijkste conclusie was dat voor geen van de zes onderzochte hormonale stoffen, bij gebruik als groeibevorderaar voor dieren, een aanvaardbare dagelijkse dosis (ADD) kan worden vastgesteld en dat dus alle een kankerverwekkend effect kunnen hebben. Voor estradiol was de conclusie dat de stof als absoluut kankerverwekkend moet worden aangemerkt. Ook onderzoek van recente wetenschappelijke informatie van andere instanties bevat geen overtuigende gegevens die het WCVMV zijn conclusies zouden doen herzien, hetgeen in het eindadvies van het WCVMV van 3 mei 2000 is vastgelegd.

Rechtsbasis van het voorstel:
Artikel 152 EG Verdrag

Subsidiariteit, proportionaliteit, deregulering:
Positief: Regelgeving inzake het gebruik van hormonen bij landbouwhuisdieren en de invoer van hormoonvlees is in het kader van het EG volksgezondheids-, landbouw- resp. handelsbeleid een bevoegdheid van de EG.

Nederlandse belangen:
Dit voorstel is conform bestaand Nederlands en EU-beleid. Wel zullen enkele zoötechnische middelen op basis van estradiol van de markt dienen te verdwijnen. Voor deze middelen zijn echter alternatieven. Het verbod zal dus voor de veehouderij in Nederland geen noemenswaardige gevolgen hebben. Overigens wordt de Nederlandse export naar de VS en Canada door de retaliatiemaatregelen die vorig jaar tegen dit verbod zijn genomen voor 5 miljoen EURO getroffen. Aanneming van dit voorstel zal er niet op korte termijn toe leiden dat deze retaliatiemaatregelen worden ingetrokken.

Consequenties voor nationale regelgeving/beleid c.q. decentrale overheden (betrokkenheid IPO/VNG)
De registratie in het kader van Artikel 11 van de Diergeneesmiddelenwet van enkele zoötechnische middelen op basis van estradiol, bestemd voor toediening aan dieren die bestemd zijn voor consumptie, zal moeten worden ingetrokken. Vervangende middelen zijn beschikbaar. Hiervoor hoeft de wet inzake diergeneesmiddelen zelf echter niet te worden aangepast.

Rol EP in de besluitvormingsprocedure:
Co-decisie (Artikel 251 EG Verdrag)